

„може добръ: акъ ли оумръ нѣкой ѿ
тѣхъ, онзи да воспріемни негов-атъ долгъ.“

Двама-та тѣзи пріатели сѣ показаха досто-
йни на своѣго пріателя, но Я рече оумръ
подиръ пѣтъ дни; а Харізенъ възпріе да
гладъ и майка мѣ, и оужени дщера мѣ въ
ѣдинъ день и ѣднѣкъ сѣ съ своѣ-та.

ДОУШЕ СЛАГОПОЛОУЧЕНЪ.
Кои е благополученъ.

Попытаха Сократа, да ли е благопол-
ченъ царь Архелай Пердіков-атъ сынъ, как-
то го сакать хора-та; а той ѿгвѣща: не
знамъ, защо никога не самъ хортѣвалъ съ
него. Я ти мѣ рекоха: чи не можешъ ли
инакъ знаи; не мога, рече Сократъ. Я ми,
рекоха мѣ пакъ, ни ти Персійскаго ли царя
можешъ да речеши блажена и благопол-
чна; какъ мога, ѿгвѣща філософ-атъ, дарекъ или-
тай или снаи за ѣдного, долѣ не знамъ колькъ
е добръ и оученъ; защо азъ знамъ чи токму
добри-тѣ и праведни-тѣ человекы сѣ бла-
жени и благополучни, а лѣкви-тѣ, акъ
щатъ въ и царіе, треба да сѣ злополучни
и окаяни. Инди, рекоха ти тогази, зло-